THEATER ● VR 11/03 - ZA 12/03

de Roovers maken jongerenvoorstelling in HetPaleis

"We delven de gruwel op om de angst te bezweren"

Nico Sturm en Robby Cleiren spelen een donker sprookje in HetPaleis. FOTO JAN VAN DER PERRE

In HetPaleis speelt vanaf vanavond een sprookje. Niet zomaar een bedtijdverhaaltje, maar een donkere whodunit van Frank Adam voor jongeren vanaf 16 jaar. Acteurs Robby Cleiren en Nico Sturm leiden ons door het moeras van *België, een sprookje*.

Met onder meer 35 m^3 zwarte houtsnippers op het toneel wordt de toeschouwer in HetPaleis straks een donker bos binnengeloodst. We ontmoeten er de Roovers-kern (Robby Cleiren, Sara De Bosschere, Luc Nuyens en Sofie Sente), aangevuld met gastacteurs Michaël Vergauwen en Nico Sturm. De scenografie van Stef Stessel en de soundscape van Kreng versterken de beklemming.

"Het verhaal speelt zich af in een België dat allang aan het wegzakken is, en zelfs bijna niet meer bestaat", vertelt Nico Sturm, die op tv nu ook te zien is in *Clinch*. "Een jong meisje heeft zelfmoord gepleegd. Karel, een jongetje van zeven, verdwijnt plots. Hoewel geen van de personages ook maar een idee heeft waar hij zou kunnen zijn, zijn ze allemaal in de ban van verdwenen kinderen."

In het stuk spelen jullie een onafscheidelijk duo. Verklaar.

Nico Sturm: Ik geef gestalte aan een melkboer, Robby aan een kolonel. Samen trekken we eropuit om de zaak rond de verdwenen kinderen op te helderen. We beschikken over paranormale gaven. Waar de melkboer de toekomst leest in melk, zoekt de kolonel zijn heil in wichelroedes.

Robby Cleiren: Stilaan worden er steeds meer *clues* blootgelegd. Het stuk manifesteert zich ogenschijnlijk als een whodunit.

Wat rechtvaardigt het 'België' uit de titel?

Sturm: Er worden in *België, een sprookje* volop thema's aangeraakt die met ons land in verband kunnen worden gebracht. Het stuk vangt aan met het onderzoek naar een zelfmoord. En laat België nu net een van de landen zijn waar het zelfmoordcijfer het hoogst ligt. Ook met verdwenen kinderen heeft ons land een geschiedenis, getuige Dutroux.

Cleiren: Het land uit het stuk van Frank Adam ligt op apegapen. Er worden nog nauwelijks kinderen geboren en de banen zijn schaars. Alleen de kerncentrales werken nog. België is ook stilaan onder de zeespiegel aan het zakken. Overtrokken? Het zijn wel reële problemen die ons land te wachten staan als men bij de pakken blijft zitten.

Sturm: Toch is *België, een sprookje* geen politiek of ecologisch stuk. Het gaat over mensen die door de jaren heen vanalles zijn kwijtgespeeld en met de wonden moeten leren leven. Hoe ga je met trauma's om?

Toch kondigt Adams jongste productie zich ook aan als een sprookje, weliswaar voor jongeren vanaf 16 jaar.

Cleiren: Het stuk wordt bevolkt door archetypes als 'de boswachter' of 'de buurvrouw'. Zelf lijken we wel Janssen & Janssen. Bovendien speelt alles in een donker woud. Dan denk je al vlug aan *Hans & Grietje* of *Roodkapje*.

Sturm: Adam schreef zijn theaterstuk in de stijl van de authentieke sprookjes. Dat waren mondeling overgeleverde verhalen om kinderen bang te maken en te confronteren met hun angsten.

Cleiren: De auteur speelt de gruwel uit om de angst die er vandaag heerst in onze maatschappij te helpen bezweren. *België, een sprookje* is een oefening in het omgaan met angst.

De angsten van kinderen zijn niet die van jongvolwassenen, tot wie het stuk zich richt.

Sturm: Nee, maar jongeren zijn wel begaan met de thema's uit het stuk. Wat brengt de toekomst? Wat met het klimaat? Jonge mensen worden vandaag geconfronteerd met een België waarin de oude structuren afbrokkelen.

Cleiren: Dit is natuurlijk geen sprookje van Grimm, vergelijk de atmosfeer eerder met *Twin Peaks*. In een schijnbaar normale wereld blijkt onder de oppervlakte vanalles te broeden. De personages gedragen zich steeds raadselachtiger.

De Roovers creëren voor het eerst een voorstelling voor de Grote Zaal van HetPaleis. Is ook de doelgroep nieuw?

Cleiren: Wij ervaren dit project niet als een stijlbreuk. Onze stukken in het volwassenencircuit trekken sowieso veel jongeren uit de hoogste klassen van de humaniora. De wisselwerking tussen een publiek van adolescenten en volwassenen is interessant. Voor een gezelschap is jong volk in de zaal een goede barometer.

ILSE DEWEVER

ℹ *België, een sprookje*, tot 01/04 in de Grote Zaal van HetPaleis, extra voorstelling op 17/03. www.hetpaleis.be, www.deroovers.be